

Az Erasmus programmal először egy barátom révén találkoztam, aki fél évet töltött Lyonban és annyira jól érezte magát, hogy azt kívánta, bárcsak ne érne véget a szemeszter. A lelkemre kötötte, hogy egyszer nekem is élnem kell ezzel a lehetőséggel, mert életre szóló élményt jelent.

Nagyon vártam az orvosi utolsó évét, amikor végre lehetőségem nyílik egy külföldi klinikán tölteni valamelyik gyakorlatot és ezáltal kicsit kiszabadulni a megszokott környezetből, látni, hogy máshol milyen a kórházi élet. Fontosnak tartom, hogy a sajátomtól különböző kultúrákat, gondolkodásmódot ismerjek meg, mely az egyik legjobb dolog, ami az Erasmus program során történhet.

A hatodéves gyakorlatok és vizsgák összeegyeztetése számos nehézséget jelent önmagában is, különösen, ha eközben valaki külföldre akar utazni. A végtelen papírmunka mellett a legnagyobb problémát az jelentette, hogy nem kaptam szállást kollégiumban. Ezt tovább bonyolította, hogy csak kilenc hétre utaztam Szlovéniába egy barátommal, aki szintén Ljubljanában kapott Erasmus helyet, így ketten próbáltunk egy albérletet találni kevés sikerrel. Szerencsére a kiutazás előtt egy nappal sikerült leszerveznem egy Airbnb stúdiólakást havi 700 euróért, ami nagyon drága, de nem volt más választásunk. Végül nem bántuk meg, mert a lakás nagyon szép volt, közel a belvároshoz és a klinikához is viszonylag gyorsan el lehetett jutni busszal. Autóval költöztünk, mert sok holmink volt és a távolsági buszközlekedés nagyon rossz Szlovénián belül. Pécsről sajnos nincs közvetlen járat Ljubljanába.

A városi tömegközlekedés busszal lehetséges, havi 20 euró a diákbérlet, egy zöld Urbana card nevű kártyát kell kiváltani és a díj befizetése után korlátlanul használható. (A klinikán kaptam szekrényt, amit ugyanezzel a kártyával lehetett kinyitni.) A buszok viszonylag gyakran járnak, a reggeli és délutáni csúcsforgalomtól eltekintve kényelmesen lehet velük közlekedni.

A városban számtalan lehetőség adódik étkezésre, a legkülönbözőbb nemzeti ételek és hagyományos szlovén konyha mellett természetesen a népszerű gyorsétteremláncok éttermei is megtalálhatóak a fővárosban. A diákok számára elérhető a Študentski boni nevű kedvezmény, mellyel rengeteg étteremben

étkezhetnek olcsóbban. Ehhez egy szlovén SIM-kártyára és regisztrációra van szükség, ezután a kijelölt helyeken lehet érvényesíteni a kedvezményt, naponta kétszer, legalább 4 óra különbséggel illetve diákigazolvány felmutatása is szükséges. Ezek a menük általában 2-4 euróba kerülnek, a legtöbb helyen leves, főétel és gyümölcs is jár a vendégnek. Egy térképen lehet megtalálni a kedvezményt biztosító éttermeket, a fővárosban van a legtöbb, de a nagyobb városokban is van néhány.

Ljubljanában mindenki megtalálhatja a számára legvonzóbb bulikat, szinte minden este vannak programok. A belvárosban található a legtöbb szórakozóhely, például a Parlament, ami az olcsó sörről és a koktélokról híres, a Pr'Skelet, ahol egész évben csontvázak biztosítják a halloween-i hangulatot, vagy a Top Six Klub, ami a hatodik emeletről nyújt kilátást az egész fővárosra. A belvárostól kicsit messzebb található a *Metelkova művésznegyed* (→), ahol minden ajtó mögött másféle partit lehet találni, üdítő változatosság, ha már minden számot kívülről tudsz a klubokban. A belépőkről érdemes előre tájékozódni akár Facebookon, akár a szórakozóhely honlapján, van, ahova ingyen be lehet jutni, ha időben érkezel. A Metelkovában színházi előadásokat is tartanak, de egy délutáni séta alkalmával is érdemes útba ejteni, mindig fel lehet fedezni itt valami érdekeset a számtalan falfestmény, szobor és installáció között.

A szlovén fővárosban egymást érik az ételfesztiválok, a Hármashíd környékén szinte mindig van egy borkóstoló vagy sör-és hamburgervásár. A legnépszerűbb esemény az *Odprta Kuhna*(←), mely kora tavasztól késő őszig minden pénteken várja az éhes városnézőket a legkülönbözőbb ételekkel, desszertekkel és borokkal.

Szlovéniában találhatunk hegyeket, gleccsertavakat és tengerpartot is, melyeket az ország méretéből adódóan hamar meg lehet közelíteni. Autóval pár óra alatt bárhova el lehet jutni, de busszal sem lehetetlen. Jártam Piranban, mely egy igazi mediterrán hangulatú tengerparti város az ország délnyugati sarkában. Október végén ellátogattam a bohinji tóhoz és *Bledbe*(↓), melyeket nem érdemes kihagyni, ha valakinek van lehetősége bejárni Szlovéniát. A bohinji tavat egy nap alatt kényelmesen körbe lehet járni, a völgy másik nevezetessége a 78 méter magas Savica vízesés.

Szlovénia egy kicsit drágább, mint Magyarország, de azért megfizethető. Az Erasmus ösztöndíj sajnos közel sem volt elég, de az nagyrészt az albérlet miatt fogyott el. A Študentski boni kedvezmény nagyon megkönnyítette az életet, olcsóbb volt, mint otthon főzni. Ami a közlekedést illeti, a távolsági buszokon nem lehet diákjegyet kapni, ezért sajnos a borsos árak miatt nem jutottam el minden helyre, ahova szerettem volna. Összességében nagyon sokat ráfizettem erre az utazásra, itthon biztosan nem költöttem volna el ennyi pénzt, de úgy gondoltam, inkább jól érzem magam, amíg Ljubljánában lehetek.

A helyi ESN rendszeresen szervezett programokat az Erasmus hallgatóknak. Jelentkezhettünk kirándulásokra, pub crawl-ra, hajótúrára. Részt vettem egy kiránduláson Idrijába, amit az orvosi egyetem Erasmus koordinátorai szerveztek. Idrija egy bányaváros Ljubljánától 35 km-re, mely a higanybányáról és a csipkekészítésről ismert. A városnézést követően vendégül láttak minket egy tradicionális idrijai ebédre, majd a bányában egy földalatti kiállításon megismerhettük a bányászok veszélyes életét. November végén az ESN egy hajózást szervezett az Erasmus hallgatóknak, a Ljubljanica folyóról nézhettük, ahogy mindenki visszaszámolt és végre felkapcsolták a *karácsonyi fényeket*(←).

Hatodévesként nem igazán volt lehetőségem megismerni az egyetem működését, a napjaimat a kórházban töltöttem. A sebészetet és a belgyógyászat gyakorlat felét töltöttem Ljubljánában, az *Univerzitetni Klinični Centerben*(←), ami az ország legnagyobb klinikai központja több mint 7800 alkalmazottal és 2166 kórházi ágygal. Összesen öt hetet voltam a hasi sebészetben és a traumatológián és négyet a gasztroenterológián. Minden gyakorlaton kijelöltek számomra egy mentort, mindhárman jól tudtak angolul (ez a fővárosban a legtöbb emberre igaz), kedvesek és segítőkészek voltak, de mint minden orvos, nagyon elfoglaltak is, így nem mindig tudtak rám is időt szakítani. Szerencsére szlovén diákokkal is dolgozhattam együtt, akik legtöbbször szívesen segítettek, lefordították nekem, amit nem értettem. Ebben a pár hétben megtapasztalhattam, hogy mennyire

sokat jelent, ha közös nyelvet beszélünk, gyakorlatilag minden étteremben, boltban, még a buszon is beszéltek angolul, ami Magyarországon egyelőre elképzelhetetlen. Azonban arra is volt példa, hogy a szlovén nyelv ismeretének hiányában nem tudtam igazán tanulni egy-egy vizitből vagy betegvizsgálatból. Ezen utóbbi alkalmaktól eltekintve összességében hasznosnak tartom a Szlovéniában töltött gyakorlatot, sok műtétet láttam, néha assisztálhattam is. Láthattam, hogyan működik egy kórház egy pénzügyileg kedvezőbb helyzetben illetve azt is, hogy így sem minden tökéletes.

A legjobb ebben a 9 hétben egy Ziferblat nevű hely és a Skuhna étterem voltak, ezeket mindenképp érdemes kipróbálni Ljubljánában. A Ziferblat a belvárosban található, egy társasági hely, ahol az ott töltött idő kerül pénzbe, cserébe az odalátogató kávézhat, teázhat, új barátokat szerezhet, ez utóbbi gyakorlatilag garantált! A Skuhna egy családi hangulatú étterem 10 perc sétára a klinikáktól, ahol minden nap más nép ételét lehet megkóstolni, például tunéziai, zimbabwei, iráni fogásokat. Péntekenként 15 euróért élő zenével és ötfogásos vacsorával várják a vendégeket. Nem utolsó sorban a Študentski boni kedvezmény is érvényes!

Igaza volt a barátomnak, a Szlovéniában töltött 9 hét során tényleg felejthetetlen élményekben volt részem és én is azt kívánom, bár sose ért volna véget!